InterKom

April 2018
voor vrijwilligers en
medewerkers van
Kom over en help

Verbonden met
oma
partners
'oudgedienden'

Kom over en help

Beste InterKom-lezer,

Verbonden. Op de voorkant van deze InterKom ziet u een prachtige foto. De handen van mijn collega's zijn verbonden aan elkaar. Onlosmakelijk verbonden voor en aan hen die geen helper hebben. Met elkaar maken we ons sterk voor onder andere dit gezin uit Moldavië. Samen met onze vrijwilligers. Geroepen om te dienen. In afhankelijkheid van onze God. Soms moeten we afscheid nemen. Dat doet pijn. Ook daar leest u van in deze nieuwsbrief.

Hartelijke groet
namens het team,

Marijke Gorter-Groothedde
Vrijwilligerscoördinator
mgorter@komoverenhelp.nl

Verslag van de *partnermeeting*

Twintig vertegenwoordigers van onze partnerorganisaties uit Albanië, Oekraïne, Moldavië, Armenië en Georgië waren van 12 tot 16 maart bij elkaar in Ermelo. Anthonet en Margreet van de afdeling Programma's hadden een intensief en afwisselend programma gemaakt.

Auteur: Karst de Vries

Woensdagmorgen waren er drie excursies naar SchuldHulpMaatje/voedselbank, Ontmoeting/re-integratie van ex-gevangenen en de zorgboerderij Materra. De conclusie van onze partners was dat de armoedeproblematiek in Nederland en in de diverse landen waar we werken, heel veel gelijkenis heeft. Het grote verschil is dat de Nederlandse overheid, de kerken én de burgers bereid zijn veel bij te dragen. 'Standing strong. Standing together' was het motto van de conferentie. Hoe kunnen we vanuit onze missies de uitdagingen van nu en de nabije toekomst tegemoet treden? Hoe kunnen we de kwaliteit van de hulpverlening verbeteren? En hoe kunnen lokale organisaties minder financieel afhankelijk worden van internationale donoren? We hebben intensieve besprekingen gevoerd over de armoedeproblematiek in de diverse landen en over de vraag hoe de hulpverleningsinterventies effectiever kunnen zijn. ▶

► *vervolg van pagina 4*

Dan is het van groot belang dat de lokale kerken en de christelijke organisaties versterkt worden in hun roeping én mogelijkheden. Kom over en help heeft een organisatieontwikkelingsplan gepresenteerd. Eén dag stond in het teken van het ontwikkelen van eigen, lokale fondsenwerving. Daar ligt een hele uitdaging voor onze partners, omdat de gedachte dat de overheden, de kerken en de burgers geen mogelijkheden hebben om bij te dragen, nog sterk leeft. Toch deelden enkele partners hun eerste positieve ervaringen met de anderen. We hopen op een doorbraak, mede omdat het trainingsprogramma dat we willen bieden, niet geheel vrijblijvend zal zijn. Wie wil leren en zich ontwikkelt, zal relatief meer ondersteuning krijgen dan anderen die zich minder inspannen voor kwaliteitsverbetering. Samen zijn we bemoedigd door de meditatieve momenten, de onderlinge band en de saamhorigheid in het bereiken van de naaste in nood.

Herinneringen

... van vrijwilligers die afscheid nemen

Eerst koffie, dan laden

Mevrouw Den Hollander, 84 jaar, heeft zich vele jaren ingezet voor Kom over en help. Het begon met het inzamelen van geld voor het drukken van Bijbels. Meerdere keren ging ze naar Roemenië. Ze heeft er nog steeds contacten aan overgehouden.
Omdat de nood zo groot is, begon ze met het inzamelen van kleding. Ze mocht hiervoor gebruikmaken van verschillende opslagplaatsen. “De chauffeurs weten er nog alles van. Ik ken ze niet meer allemaal bij naam, maar voordat we de bus vol gingen laden, dronken we altijd eerst een kop koffie.” Via een kennisje die in een wolwinkel werkt, krijgt mevrouw wol om te breien voor het goede doel. “Ik kan er maar niet mee stoppen. Er zijn wel lichamelijke zorgen, maar mijn handen kan ik gelukkig nog gebruiken.” In januari kon ze met iemand meerijden naar de nieuwjaarsbijeenkomst. “Het was de laatste keer. Wil je de hartelijke groeten doen aan iedereen?”

Mevrouw Den Hollander

Verwondering

Eén herinnering? We hebben er zóveel. Dankzij José en Fokko, destijds medewerkers van Kom over en help, zijn we in vuur en vlam gezet voor het werk in Oost-Europa. Onze dochter Alette begon toen ze vijf jaar was, geld in te zamelen voor goede doelen, eerst met een kijkdoos en daarna op verschillende andere manieren. Totdat wij een krantenbericht voorlazen over meisjes die zich in Oost-Europa moesten verkopen om aan de kost te komen. Waarop Alette de vraag stelde wie daar wat aan deed. “Kom over en help”, luidde toen ons antwoord. En sindsdien, we spreken over 2004, zijn we ons als gezin gaan inzetten voor Kom over en help.
De verwondering over de opbrengst van onze kraam met producten op de landelijke dag was groot: meer dan € 1000. Wat wij allerminst hadden verwacht. Om stil van te worden. Zo hebben we regelmatig op markten gestaan met een verkoopkraam. Op jaarmarkten, boerendagen, rommelmarkten, en een paar landelijke dagen van Kom over en help. Ook de winterhulpacties, waar we voor langs de deuren gingen, geven dankbare herinneringen. Minder leuk waren de gevolgen van de winterhulpactie in ’s-Gravendeel. Vol enthousiasme reden we ernaartoe met een paar kinderen en weer terug. In gesprek en blij met de mooie opbrengst. Tot er twee brieven op de deurmat vielen. Twee keer een boete van € 70, twee keer op dezelfde plek geflitst. Dat is een van de weinige negatieve herinneringen aan de prachtige jaren waarin we ons mochten inzetten voor Kom over en help.
Voor ons kledingdepot hoefden we geen reclame te maken. Mensen wisten ons te vinden. Ook nu nog, nadat we helaas hebben moeten besluiten om te stoppen, om gezondheidsredenen. De steen die we hebben gekregen bij ons afscheid, heeft een plekje gekregen in de vitrinekast bij de handgemaakte spulletjes uit Oost-Europa. Ter herinnering aan de tijd waarin we ‘een steentje mochten bijdragen’ als vrijwilliger van Kom over en help. Heel graag brengen we de hartelijke groeten over en wensen wij allen, vrijwilligers en medewerkers op kantoor, van harte ’s Heeren zegen toe bij het werk.

Familie Van der Perk

Van postpakketten naar voorlichting

Vrienden en bekenden van Kom over en help. Mij is gevraagd bij het beëindigen van mijn vrijwilligerswerk iets te schrijven voor de InterKom. De lange periode overziende, moet ik eerst schrijven hoe goed de Heere is. Het werk van de stichting mocht voor vele broeders en zusters in de Oostbloklanden tot hulp en sterkte zijn, dat kan ik uit ervaring zeggen. Een periode van meer dan veertig jaar was ik bij het werk betrokken, soms intensief soms wat minder. In 1977 kwam ik in contact met br. Boef. Hij verpakte in een garage in Bodegraven boeken tot postpakketten voor de Hongaarse Gereformeerde gemeenten. Ook werd daar de camper gevuld met boeken die naar Hongarije werden gesmokkeld. Ik hielp hem dan met het klaarmaken van de pakketten voor verzending. Er waren toen kleine folders waarmee getracht werd donateurs te werven. Deze bracht ik dan rond bij mensen van wie wij hoopten dat zij wel een bijdrage zouden willen leveren. Aan de hand van de lijsten met de donateurs kon ik degenen benaderen die nog niet meededen. Dit deed ik vele jaren. Nadat ik januari 2005 met pensioen was gegaan, kwam er meer tijd vrij om wat meer te betekenen als vrijwilliger. Na contact met Maris bij mijn afscheid uit het bedrijf, kwam al snel de vraag of ik voorlichter zou willen worden. Dit heb ik tot op heden met veel genoegen mogen doen. Dit was op basisscholen, hogere scholen, afsluitavonden van het winterseizoen, jeugdverenigingen, gemeenteavonden, ouderenmiddagen. Overal mocht verteld worden in woord en beeld over het werk van Kom over en help. Te schrijven over de vele persoonlijke indrukken zou te ver voeren, en daar gaat het niet om. Het mocht mij gaan om wat de Heere deed en doet met gebruik van mensen. Dan blijft over: Soli Deo Gloria, Gode alleen de eer.

Hartelijke groet aan al de bekenden, en dank voor de hartelijke ontmoetingen die er mochten zijn.

Leen Verduijn

Gezellig en nuttig

Een gezellige bezigheid met bewoners van de zorg-in-huis-appartementen van de Mauritshof. Dat was het uitzoeken en sorteren van kleding. Stapels bananendozen werden uiterst zorgvuldig ingepakt. Bijna 15 jaar heeft mevrouw Teunissen uit Dordrecht dit met plezier georganiseerd. Nu is ze ermee gestopt en hebben de scholen de inzameling voor Kom over en help voortgezet. “Ik kijk dankbaar terug op deze jaren.”

Mevrouw Teunissen

Onder ons

Henk van Hierden

Mijn naam is Henk van Hierden en ik ben medio januari bij Kom over en help gestart als relatiemanager zakelijke markt. Samen met mijn vrouw Coby heb ik dertig jaar in Putten gewoond, waar onze vier dochters zijn geboren en inmiddels ook zijn uitgevlogen. Nu wonen wij met veel plezier in Meerveld (gem. Apeldoorn). Het grootste deel van mijn werkzame leven heb ik in de zakelijke dienstverlening gewerkt bij diverse Rabobanken en Friesland Bank. Afgelopen jaren heb ik mijn ervaring op een ander terrein ingezet, namelijk fondsenwerving. Eerst bij het Nationaal Park De Hoge Veluwe en daarna bij museum Paleis Het Loo. Graag wil ik mij nu inzetten voor een doel dat meer impact heeft op het leven van mensen. Inmiddels heb ik mijn nieuwe collega’s in Nijkerk leren kennen als erg plezierig, betrokken en professioneel. Vanuit onze Bijbelse opdracht hoop ik bedrijven te boeien en te binden aan mooie projecten die kwetsbare mensen toekomst bieden.

Bel of mail gerust als u mij in contact wilt brengen met passende ondernemers uit uw netwerk. Tel. 06-5393 4401 of hvanhierden@komoverenhelp.nl.

Rijk van Ginkel

Rijk van Ginkel is de naam. Ik ben 53 jaar, bijna 25 jaar getrouwd met Marlies en we hebben vijf kids in de leeftijd van 12 tot 23 jaar. Wel grappig om te vertellen dat wij het prachtigste gezin ter wereld hebben... Dus.

Ik ben gepromoveerd arts en heb veel ervaring in ontwikkelingshulp. Ik blijf straks in mijn functie als hoofd Programma's/directeur ook 8 uur per week werken als alarmcentrale-arts. Daar kunt u verder over lezen op de site.

Maar, een mens is meer dan zijn werk. In mijn vrije tijd ben ik bezoekbroeder in onze Hervormde kerk in Bodegraven, ben ik vrijwilliger voor Vogelbescherming Nederland (WetlandWacht voor de Reeuwijkse Plassen), vogelaar en speel ik altviool. Verder zwem, squash en ren ik. Ook ben ik bezig een aantal korte verhalen te schrijven.

Gerrit van de Visch

Geachte vrijwilligers en vaste krachten van Kom over en help. Bij dezen wil ik mij voorstellen. Mijn naam is Gerrit van de Visch, 65 jaar oud. Ik ben getrouwd en wij mochten drie kinderen ontvangen, waarvan inmiddels één door een ongeval op 19-jarige leeftijd is overleden. Wij zijn woonachtig in het mooie Lunteren. De werkzaamheden die ik heb mogen verrichten, zijn van medisch-technische aard geweest, in voornamelijk ziekenhuizen en laboratoria. Over mijn afkomst kan ik kort zijn: deze kunt u vinden in Genesis 3. Mijn cv kunt u lezen in Romeinen 3. Verder hoop ik D.V. mijn krachten in te zetten voor Kom over en help, in samenwerking met de huidige vrijwilligers en/of vaste krachten. Ontvang de vriendelijke groeten en hopelijk tot ziens.

Leo Soeters

Als 56-jarige Bennekommer ben ik, Leo Soeters, een van de nieuwe vrijwilligers bij de stichting Kom over en help. Toen mijn catechisant op een voorlichtingsbijeenkomst aan Laurens Sok vroeg hoe wij zouden kunnen helpen, was het antwoord: "Word vrijwilliger." Dat raakte mij, waardoor ik na afloop hierover verder ben gaan nadenken. In biddend opzien heb ik contact gezocht en na een openhartig en fijn gesprek met twee van jullie (ons) kan ik aan de slag als voorlichter. In het dagelijks leven ben ik werkzaam in het basisonderwijs (na 16 jaar in het voortgezet onderwijs te hebben gewerkt). Ik ben gelukkig getrouwd, we hebben drie kinderen ontvangen en zijn dankbare grootouders van drie kleinkinderen.

Asje Palland

Even voorstellen... een nieuwe vrijwilliger!
Mijn naam is Asje Palland. Ik woon in Veenendaal en ben al meer dan 40 jaar getrouwd met Marjan. Meer dan 40 jaar heb ik gewerkt in het onderwijs en sinds kort ben ik gepensioneerd. Met de scholen waar ik werkte, ben ik diverse keren op werkweek of expeditiereis geweest met groepen leerlingen. In de schoolvakanties ging ik vaak op pad als reisleider met een groep jongeren voor een reisorganisatie. Bij Kom over en help zal ik als vrijwillige reisbegeleider op reis gaan met groepen om projecten te bezoeken. Samen met Laurens Sok en een groep leerlingen van het Ichthus College uit Veenendaal heb ik in oktober jongstleden projecten bezocht in het westen van Oekraïne: in Rivne en Zjitomir. Eind februari hebben Gerben Heldoorn en ik de Xperience-reis met tien enthousiaste jongelui begeleid naar het zuiden van Oekraïne en Moldavië. Inmiddels ben ik diep onder de indruk geraakt van het mooie, bijzondere en zegenrijke werk dat Kom over en help doet: dienstbaar zijn in Gods Koninkrijk voor onze naasten in Oost-Europa.

Arwie Ruitenberg

Hoi allemaal, ik ben Arwie Ruitenberg, 18 jaar en momenteel afstuderend aan het Hoornbeeck College als website-developer. In mijn vrije tijd ben ik veel bezig met video-editing en sinds oktober 2017 ben ik ook vrijwilliger bij Kom over en help. Ik zet mij in als videoproducer om leuke video's en vlogs in elkaar te plakken. Het is leuk en mooi om als jongere vrijwilliger te zijn. Je hebt leuk contact en samen bouwen we aan een betere wereld voor onze kwetsbare naasten.

Tineke Wisserhof

Ik ben Tineke Wisserhof, getrouwd met Johan, moeder van twee lieve dochters (12 en14) en wonend in Rhenen. Naast de zorg voor ons gezin doe ik onder andere wat vrijwilligerswerk voor de Herberg in Oosterbeek, geef ik blokfluitles en leiding aan een kinderclub. In december viel mijn oog op een advertentie: Voorlichter voor basisscholen gezocht voor Kom over en help. Met name één zin in de advertentie sprak me aan: Vind je het belangrijk dat kinderen op basisscholen iets te zien krijgen van een andere wereld? Ja, dat vind ik belangrijk! Daar wil ik graag tijd voor maken in de toekomst. Na een fijn gesprek te hebben gehad in Nijkerk, en me wat meer te hebben verdiept in Kom over en help, ben ik onder de indruk van al het werk dat verzet kan en mag worden.

Gerrit van der Laan

Als 56-jarige Bennekommer ben ik, Leo Soeters, een van de nieuwe vrijwilligers bij de stichting Kom over en help. Toen mijn catechisant op een voorlichtingsbijeenkomst aan Laurens Sok vroeg hoe wij zouden kunnen helpen, was het antwoord: "Word vrijwilliger." Dat raakte mij, waardoor ik na afloop hierover verder ben gaan nadenken. In biddend opzien heb ik contact gezocht en na een openhartig en fijn gesprek met twee van jullie (ons) kan ik aan de slag als voorlichter. In het dagelijks leven ben ik werkzaam in het basisonderwijs (na 16 jaar in het voortgezet onderwijs te hebben gewerkt). Ik ben gelukkig getrouwd, we hebben drie kinderen ontvangen en zijn dankbare grootouders van drie kleinkinderen.

Verbonden met oma

Ik moet nog vaak aan haar denken. Er zijn van die mensen met wie je simpelweg verbonden bent. Haar naam weet ik niet meer, maar ik zie haar nog voor me. Het Armeense omaatje in haar armetierige flat. Het is er steenkoud. Er staat een klein brandertje om wat eten te verwarmen. Elektriciteitsdraden hangen los uit muren en plafonds. Levensgevaarlijk. Wat een toestand.

Auteur: Anthonet Baijense

Gelukkig is het niet ver lopen naar de kerk. Letterlijk een blokje om. Iedere dag strompelt ze erheen. Voor een beetje warmte, voor een hartelijk woord. Voor een warm bord soep. Want de deuren van de kerk zwaaien iedere dag wijd open. Met steun van Kom over en help runt de dominee een gaarkeuken. Op zondag staat hij op de kansel, op maandag roert hij in de soep.
Wat is ze oud. Even oud als mijn eigen oma in Nederland. Ouderdom komt met gebreken en veel ouderen zijn eenzaam. Maar haar leven is wel heel triest. Haar man is er niet meer en haar twee zonen zijn verstandelijk beperkt. Huilend vertelt ze dat ze iedere dag wat extra eten mee naar huis krijgt, maar dat haar jongens dan komen om het af te pakken. Dat ze niet tegen hen op kan, dat ze haar 'gewoon' in elkaar slaan. En dat ze dan maar broodkorstjes gaat zoeken op de vuilnisbelt. Gelukkig is er de gaarkeuken. Maar toch. Ik voel me lamgeslagen.
Thuisgekomen in Nederland zoek ik mijn oma op. Wat is ze afgetakeld. Kort daarna overlijdt ze.
Ik zit thuis op de bank en kijk naar haar foto. Hier binnen is het behaaglijk warm, buiten is het kwik beneden nul gedaald. Mijn gedachten dwalen af naar de oude Sovjetflat in Armenië, waar de koude wind nu door de kieren giert. Ik vraag me af hoe het 'mijn omaatje' vergaat.

Afscheid van Karst en Maris

Karst de Vries

Toegegeven: het was een pijnlijke oefening te moeten accepteren dat ik het, vanwege opgelopen beperkingen, niet meer kon opbrengen voldoende bij te dragen aan de ontwikkeling van Kom over en help. Het helpt om terug te zien op 30 jaar betrokkenheid bij de hulpverlening aan diegenen die geen helper hebben. 18 jaar was ik zelf vrijwilliger als Bijbelkoerier, instructeur voor Bijbelsmokkelaars, lid van de secties transporten en lectuur, en tweede voorzitter van het bestuur. 10 tot 20 uur per week was normaal naast ons opgroeiende gezin met vier kinderen, het ambt in de kerk en een fulltime baan in het onderwijs, het ging allemaal. Het bestuursbesluit tot professionalisering was een heel goed besluit, met als resultaat de groei in kwaliteit en omvang van de hulpverlening. 12 jaar mocht ik als directeur daaraan bijdragen. Maar Kom over en help kan niet zonder jullie als vrijwilligers. Het werk dat jullie met liefde tot God en de naaste doen, is onbetaalbaar. Jullie allemaal, nog één keer, heel erg bedankt voor jullie inzet, de hartelijke contacten en de mooie samenwerking. En eerlijk is eerlijk, wellicht vanwege het onbezoldigd verantwoordelijkheid krijgen en nemen, mijn mooiste tijd bij Kom over en help was die als vrijwilliger.

Spanning tijdens een barre rit

Al enkele jaren was de opening van Albanië een vast gebedspunt in het bestuur. Toen in de zomer van 1991 de grens openging, waren Sonja en ik met onze twee kinderen binnen drie weken onderweg naar Tirana. Het was een barre rit vanuit het zuiden, over zandpaden, kiezelstenen, bergpassen en onbetrouwbare bruggetjes. Vijandig opgevoed ten opzichte van westerlingen, gooiden jongeren stenen naar ons camperbusje, waarvan er één een flinke deuk achterliet vlak onder het deurraam, terwijl ik probeerde opdringerige kinderen te ontwijken die ons tot stoppen wilden dwingen. De spanning en het gevaar waren voelbaar en onze kinderen zongen spontaan psalmen. Na acht uur rijden parkeerde ik ons camperbusje voor het toen compleet vervallen Tirana-hotel om te vragen wie de weg wist naar die ene naam en dat adres dat ik had. Enkele dagen daarvoor was op die plek een bus met hulpgoederen uit Noorwegen compleet beroofd en gestript, zo hoorde ik later. God bewaarde ons die bijzondere week in Albanië. De eerste contacten werden gelegd, en die duren voort tot op de dag van vandaag.

Maris Goudswaard

Afscheid nemen is niet mijn favoriete bezigheid. Maar ik merk dat dit zeker het geval is bij het afscheid nemen van Kom over en help. Vanaf eind 1999 tot nu heb ik bij onze stichting mogen werken. Ik heb in die tijd bewust dit werk gezocht nadat ik opgeknapt was van een burn-out. Het is me gebleken dat dit werk ook een goede therapie geweest is want het heeft me weer nieuwe energie gegeven. In al die jaren is er een sterke band gegroeid met alle partners waarmee we samenwerk(t)en. Maar omdat mijn eigen 'partner' nu meer aandacht nodig heeft heb ik besloten wat eerder mijn werkzaamheden af te bouwen. Bij deze bedank ik iedereen hartelijk voor de samenwerking de afgelopen jaren en wens ik Gods zegen toe in al het werk dat gedaan mag worden.

Licht in de duisternis

Er zijn zoveel mooie herinneringen die ik heb aan de vele gebeurtenissen dat het onmogelijk is om er één specifiek uit te lichten. Wellicht is het meest opvallende geweest in al die jaren dat er zoveel mensen zijn die ondanks de kansen die ze hebben om naar het buitenland te vertrekken toch besluiten om in hun eigen vaderland te blijven en daar proberen weer licht in de duisternis te krijgen. Zij zetten zich met al hun energie in om mensen in moeilijke omstandigheden niet alleen te helpen met praktische materiële hulp, maar ze gebruiken ook iedere gelegenheid om mensen het Evangelie te brengen en te vertellen over wat werkelijk belangrijk is voor hun toekomst.

Kleding-inzameling

Verkoop kleding, schoenen en dekens in 2018

€ 20.880

Goed nieuws. Er is een nieuwe kleding-folder beschikbaar! In de folder kunt u alles lezen over de kledinginzameling en is er ruimte voor de contactgegevens van een inzamelpunt. Er zijn ook posters verkrijgbaar. De folders en posters kunt u opvragen bij Marijke: mgorter@komoverenhelp.nl / 033-2463208. De folder kunnen we ook als digitaal bestand aanleveren. Zo kan de folder via de mail verstuurd worden naar een grote doelgroep, waaronder kerken en scholen. Het biedt ons hele mooie kansen om de kledinginzameling breder onder de aandacht te brengen, helpt u mee?

Nieuwjaars-bijeenkomst

Samen met meer dan honderd vrijwilligers hebben we op zaterdag 13 januari onze nieuwjaarsbijeenkomst gehouden. Een middag met onderlinge ontmoeting, luisteren naar onze gasten uit Moldavië en interessante workshops.

Een prachtige middag. Veel van jullie mochten we ontmoeten. Het hoogtepunt van de middag was het verhaal van onze gasten uit Moldavië. Een indrukwekkend en verbijsterend verhaal over meer dan 100.000 kinderen die zonder ouders opgroeien. Youth for Christ in Moldavië wil opkomen voor deze kinderen. In het afgelopen jaar mochten er meer dan 1400 kinderen geholpen worden.

Daarnaast was er een aantal interessante workshops: in debat gaan over ontwikkelingssamenwerking, een Bijbelstudie of een creatieve workshop. Tijdens de creatieve workshop zijn vlaggetjes gehaakt. Op de foto ziet u het resultaat van de vlaggenlijn: “Love from Kom over en help.” Ook was er voor het eerst een speciaal programma voor kinderen. De bijeenkomst werd afgesloten met een heerlijke maaltijd.

Liefde

is de taal
die verbindt